

fen med omkring en tredjedel i forhold til det dagældende strafniveau.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets pkt. 5.2, har rigsadvokaten indhentet udtalelser fra de regionale statsadvokater om anvendelsen af bestemmelsen om gentagelsesvirkning i § 247. Rigsadvokaten har herefter oplyst, at den overvejende opfattelse blandt statsadvokaterne er, at der er sket en skærpelse af straffene for vold i gentagelsestilfælde.

Som det også fremgår af bemærkningerne pkt. 5.2, er det vanskeligt at vurdere, om skærpelsen er sket med netop en tredjedel i forhold til det tidligere strafniveau. Det skyldes bl.a., at forstraffene er forskellige fra sag til sag, at voldsforholdene er forskellige, og at tiltaltes personlige forhold også kan spille ind ved straffastsættelsen.

Spørgsmål nr. 12:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor nærværende lovforslag ikke indeholder en udvidelse af strafferammerne, når ministeren selv havde bebudet en sådan ændring?

Svar:

Det har hele tiden været hensigten med dette lovforslag, at der skulle ske en skærpelse af straffen for de groveste voldstilfælde. Som anført under besvarelsen af spørgsmål nr. 7 kan en skærpelse af straffene lovteknisk gennemføres på flere måder.

I det foreliggende tilfælde fandt regeringen, at skærpelsen kunne ske ved som foreslået at ændre angivelsen af de skærpende omstændigheder i lovtæksten og ikke ved en forhøjelse af strafferammerne.

Spørgsmål nr. 13:

Vil ministeren nævne fortilfælde, hvor der er fremsat forslag om skærpelse af strafniveauer ved at foretage sådanne ændringer som i lovtæksten i nærværende lovforslag?

Svar:

Som eksempel på et tilfælde, hvor der skete en ændring af en gældende bestemmelse, samtidig med at det i bemærkningerne til lovændringen blev angivet, at der tilsigtedes en generel forhøjelse af straffene, kan nævnes den ændring af straffelovens § 247, der blev gennemført i 1994.

Før lovændringen havde § 247 følgende ordlyd:

»§ 247. Har den, som skal dømmes efter § 244 eller § 245, tidligere for forsætligt legemsangreb eller for nogen med forsætlig vold forbunden forbrydelse været dømt til frihedsstraf, kan straffen forhøjes med indtil det halve.«

Efter lovændringen fik bestemmelsen følgende ordlyd:

»§ 247. Begås nogen af de lovovertrædelser, der er nævnt i §§ 244-246, af en person, der tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold, kan straffen forhøjes med indtil det halve.

Stk. 2. . . .«

I bemærkningerne til lovforslaget anførtes bl.a. følgende vedrørende § 247, stk. 1:

»Bestemmelsens 1. stykke er en omformulering af den gældende bestemmelse i § 247, stk. 1. Omformuleringen indebærer, at gentagelsesvirkning indtræder, uanset om det eller de tidligere forhold har medført frihedsstraf, og at gentagelsesvirkningen også gælder for personer, der tiltales for overtrædelse af straffelovens § 246.

Ved lovændringen tilsigtes endvidere en generel skærpelse af strafudmålingen for voldsforbrydelser, når gerningsmanden tidligere er dømt for vold. Det er således hensigten, at domstolene i sådanne tilfælde skal forhøje straffen med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der i dag – også under hensyn til, at der er tale om gentagen vold – ville blive fastsat.«

Ændringen af § 247 er således et eksempel på, at der er sket en ændring af angivelsen af, hvad der må betragtes som en skærpende omstændighed ved udmåling af straffen for vold, samtidig med at det i bemærkningerne er angivet, at straffen i disse sager skal forhøjes på en nærmere angivet måde.

Der henvises også til besvarelsen af spørgsmål nr. 7.

Spørgsmål nr. 14:

Er lovforslagets tekst udtryk for, at det er de uagtssomme følger, der skal straffes hårdere, og hvilket retssyn er formuleringerne i øvrigt udtryk for?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lov-